

ДОНАЛД БИСЕТ
ТИГЪРЧЕТО, КОЕТО
ОБИЧАШЕ ДА СЕ КЪПЕ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време едно тигърче на име Бърт. Зъбите му бяха големи, бели и остри, а когато ръмжеше, чуваше се истински тътен.

Всъщност Бърт беше мило тигърче, винаги любезно и учтиво, освен когато някой друг пожелаеше да се изкъпе. Самото то много обичаше да се къпе и лежеше във ваната по цял ден, докато мистър и мисис Смит и тяхната малка дъщеричка, които живееха с него, се ядосаха не на шега. Защото всеки път, когато някой от тях решише да се изкъпе, Бърт ръмжеше и се зъбеше.

— Моля те, Бърт, излез най-после и ела да вечеряш — казваше мисис Смит и донасяше цяла чиния пълна с кокали.

— Не, благодаря — изръмжаваше Бърт в отговор.

Горката мисис Смит едва сдържаше сълзите си:

— Време е да къпя бебето, а Бърт все още е в банята. Какво да правя?

— Сетих се как да постъпим — извика мистър Смит, отиде до магазина и купи двадесет шишенца мастило, а когато Бърт гледаше настрана, изля мастилото във ваната. Водата почерня, както и самият Бърт.

Няколко часа по-късно Бърт реши, че е време за вечеря и излезе от водата.

— О, погледни какво хубаво черно коте — извика мистър Смит.

— Да, наистина, много хубаво коте — съгласи се мисис Смит.

— Коте? — учуди се Бърт. — Но аз не съм коте. Аз съм тигърче.

— Тигрите имат ивици — отвърна мистър Смит. — Те не са черни от горе до долу като теб.

— О, боже! — възкликна Бърт. — Може пък наистина да съм коте.

— А котките не обичат да се къпят — рече мисис Смит. — Нали знаеш това?

— Така е! — съгласи се Бърт.

След вечеря Бърт отиде в градината. Като го видя Принс — съседското куче, което обожаваше да преследва котките, изръмжа:

— Я, котенце! Ще го подгоня!

Но Принс усети леко притеснение, защото досега не беше срещал толкова едро коте. От друга страна той беше свикнал котките да бягат ужасени, когато залае. Затова се хвърли с лай срещу Бърт, който обърна мързеливо глава и изръмжа само веднъж: Р-р-р-р!

Принс не беше изпитвал такъв ужас през живота си, в миг прескочи оградата и се скри в колибката си.

Малко по-късно, когато и мистър Смит излезе в градината, Бърт го попита:

— Наистина ли съм коте? Не мислиш ли, че съм доста едричък?

— Е, вярно е, че не си коте — отвърна мистър Смит. — Ти си тигърче, при това много специално, което не обича да стои във ваната повече от половин час. А това е най-добрата порода тигри.

Бърт остана много доволен.

— Значи съм от най-добрата порода! — рече си той и замърка. Сетне се зае да ближе черната боя, докато отдолу отново се показва жълто тигърче с черни ивици.

Тогава Бърт влезе вкъщи и каза на мистър Смит:

— Мисля да се изкъпя.

После влезе в банята, пусна водата и блажено се отпусна във ваната. Този път обаче остана там точно половин час, а мистър Смит го похвали колко добро тигърче е, и за награда му подари голяма кофа сладолед.

Бърт пъкна глава в кофата и заблиза лакомството.

— М-м-м! Колко вкусно! Толкова обичам сладолед!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.